VĂ FACEM CUNOȘTINȚĂ CU:

CELTIC GLASGOW

Este neîndoios faptul că dintre cele patru semifinaliste ale actualei ediții a Cupei Campionilor europeni — Internazionale, T.S.K.A. Sofia, Dukla Praga și Celtic Glasgow — ultima este cea mai puțin cunoscută cititorilor noștri. Și aceasta din cauză că echipa scoțiană a avut pînă acum o activitate mai redusă pe continent și pe plan internațional. Ceea ce n-o împiedică să fie o echipă de temut pentru orice adversar, atît pe teren străin, cît mai ales pe teren propriu unde este că și invincibilă. Semnificativă în acest sens este o declarație a lui Helenio Herrera care înaintea tragerii la sorți a semifinalelor Cupei campionilor europeni spunea: „Dintre cele trei echipe cu care Inter ar putea cădea, cea pe care o doresc mai puțin este Celtic. Căci o întîlnire cu echipa scoțiană ar însemna cea de-a patra finală consecutivă pe care Inter ar susține-o în actuala ediție, după meciurile cu Torpedo Moscova, Vasas Budapesta și Real Madrid".

Celtic Glasgow participă pentru prima oară la Cupa campionilor europeni, dar are toate șansele să depășească performanțele anterioare în „C.C.E." ale celorlalte echipe scoțiene — Hibernians, Glasgow Rangers și Dundee care în edițiile 1955—56, 1959—60 și respectiv 1962—63 au ajuns și ele pînă în semifinală.

Alături de Hibernians și Rangers, Celtic este una dintre cele „trei mari" ale fotbalului scoțian. De cîțiva ani, Rangers este în declin, lucru care a coincis cu ascensiunea lui Celtic, marea sa rivală.

Nimeni în Scoția nu se îndoiește de faptul că uluitoarea ascensiune a lui Celtic din ultimii ani se datorește în mare măsură antrenorului Jack Stein, venit la conducerea echipei în anul 1964. Metodele adoptate de Stein au întrunit sufragiile tuturor: suporteri, conducători, jucători. El este adorat de către aceștia; jucătorii în special au o încredere oarbă în el. Celtic dispune de un stadion propriu de 70 000 locuri, de un medic cu specialitatea fizioterapie, de trei antrenori și de cîțiva masori. Lotul echipei este format din 38 de jucători profesioniști, dintre care apărătorii Gemmel, Murdoch, Mc.Neill (căpitanul echipei) și înaintașii Chalmers, Mc Bride și Auld sînt internaționali.

Celtic aplică un 4—2—4 foarte elastic, în funcție de joc și adversar. Cînd echipa este în ofensivă, întreg dispozitivul avansează; cînd presiunea adversă se accentuează, fundașul central Mc.Neill se transformă în „libero", iar jucătorul cu nr. 10 Lennox vine și întărește linia de apărare. În acest timp, mijlocașul dreapta Murdoch și înaintașul Chalmers activează la mijlocul terenului, sarcinile de contraatac rămînînd pe seama celor două aripi și a unuia din înaintașii centrali, respectiv Mc Bride. Așadar, avem de-a face cu un 1—1—4—2—3 pe care echipa scoțiană se străduiește să-l facă din ce în ce mai modern.

Golgeterul echipei e Mc Bride care este pe cale de a bate recordul golurilor înscrise într-un campionat al Scoției (50), deținut din 1936 de Jimmy Mc Grory. De altfel, echipa a înscris în acest sezon, la toate competițiile la care a participat, un număr impresionant de goluri (peste 130). Anul trecut echipa a avut o serie senzațională de 48 de meciuri consecutive fără să cunoască înfrîngerea.

Dukla are o sarcină deosebit de delicată deoarece în afară de echipa propriu-zisă, la Glasgow va avea de luptat și împotriva formidabilei galerii scoțiene, care nu-i cu nimic mai prejos de cea italiană, maghiară, sud-americană etc. De acest lucru s-au convins cele trei echipe pe care Celtic le-a întrecut în ordine în această ediție: F. C. Zürich, F. C. Nantes și Voivodina Novisad.

Iată acum care este echipa standard a lui Celtic Glasgow: portar: Ronnie Simpson (37 ani, 1,74 m, 73 kg); apărători: Tommy Gemmel (23 ani, 1,76 m, 73 kg), William O'Neill (26 ani, 1,80 m, 78 kg), Bobby Murdoch (22 ani, 1,72 m, 72 kg), Billy Mc Neill (26 ani, 1,82 m, 76 kg); mijlocași: Steve Chalmers (30 ani, 1,68 m, 66 kg), John Clark (25 ani, 1,66 m, 66 kg); atacanți: Jimmy Johnstone (22 ani, 1,58 m, 55 kg), Joe Mc Bride (26 ani, 1,74 m, 73 kg), Bertie Auld (28 ani, 1,72 m, 69 kg), Bobby Lennox (23 ani, 1,67 m, 67 kg).

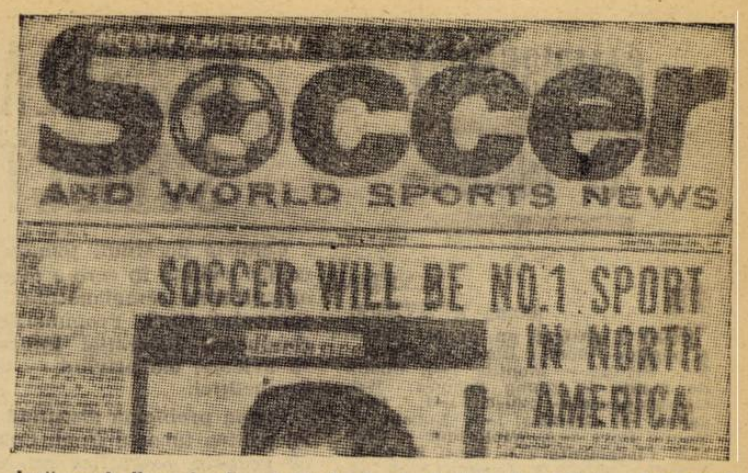

Iată unul din primele săptămînale de fotbal din S.U.A. „SOCCER" este, după cum se vede, foarte optimist. Titlul nu spune altceva decît: **„Fotbalul va deveni sportul nr. 1 în America de Nord".**

CEL MAI RECENT CUCERITOR AL AMERICII DE NORD:

FOTBALUL...

● O situație anormală... ● Intervine F.I.F.A. ● Antrenorii la sfat ● Un ziarist englez, un arbitru peruvian și un internațional mexican — ultimele achiziții

Sînt cunoscute eforturile nord-americanilor de a transplanta fotbalul pe continentul lor și că în această dorință ei fac tentative din cele mai insistente de a achiziționa nu numai jucători străini cu nume sonore, dar și conducători tehnici, antrenori și arbitri. Și numeroși sînt cei care au răspuns imediat ofertelor ispititoare ale cluburilor profesioniste nord-americane.

DOUĂ FEDERAȚII?

Există însă în fotbalul de pe acest continent o anomalie și anume existența a două foruri paralele:

● *Unul — North American Soccer League" — (prescurtat: N.A.S.L.) — este recunoscut de U.S.S.F.A. (Federația S.U.A., afiliată la F.I.F.A.). Această ligă organizează un campionat cu 12 echipe, campionat care începe la 27 mai și se încheie la 16 iunie. Anul acesta, el este precedat de o serie de meciuri internaționale demonstrative între echipe străine, care au ca scop popularizarea fotbalului.*

● *Altul* — „National Professionel Soccer League" *(N.P.S.L. — nu este recunoscut nici pînă acum atît de U.S.S.F.A. cît și de F.I.F.A.). El are afiliate 11 cluburi profesioniste din S.U.A. și Canada și organizează un campionat la început pe două grupe, apoi cu 10 echipe, care se va încheia la 3 septembrie. Campionatul va fi televizat și se va disputa după un sistem de punctaj original: 6 pentru victorie, 3 pentru meci nul și 0 pentru înfrîngere. În plus, pentru fiecare gol marcat pînă la 3 se va acorda încă un punct.*

F.I.F.A. INTERVINE

Situația aceasta a atras intervenția F.I.F.A.-ei, care — interesată fiind, bineînțeles, în răspîndirea fotbalului și în America de Nord — face la rîndu-i eforturi pentru normalizarea lucrurilor. În acest scop, în urma ședinței comitetului său de urgență, întrunit recent la Londra, F.I.F.A. a făcut demersuri pe lîngă U.S.S.F.A. pentru legalizarea existenței cluburilor profesioniste. De fapt, se urmărește o unificare, ceea ce ar favoriza dezvoltarea fotbalului. În același timp însă, F.I.F.A. s-a adresat și federațiilor naționale afiliate din alte țări să atragă atenția jucătorilor asupra sancțiunilor de care s-ar face pasibili în cazul cînd ar semna contracte cu cluburi nord-americane nerecunoscute oficial.

Această atitudine este justificată deoarece racolajul este la ordinea zilei. Emisarii fotbalului profesionist din America de Nord mișună în toate părțile după jucători, stîrnind protestele federațiilor respective. Cele din R. F. a Germaniei, Elveția și Olanda au și luat măsuri. Jucătorii care vor semna aceste contracte vor fi aspru sancționați pînă la descalificare. Mai mulți, în unele părți jucătorii vinovați au fost dați în judecată, cum s-a întîmplat în Olanda, fapt relatat în numărul precedent al revistei noastre.

CONFERINȚA ANTRENORILOR AMERICANI

În acest timp, S.U.A. au continuat măsurile de organizare. Nu de mult a avut loc o conferință a antrenorilor la care a fost invitat și cunoscutul antrenor englez W.Winterbottom. *Referindu-se la această reuniune a antrenorilor, Winterbottom a subliniat:*

„Mai mult de 400 de antrenori din S.U.A. au fost prezenți... O zi și jumătate a fost folosită pentru un program intens de expuneri, discuții, filme, expoziții și demonstrații practice care au avut loc într-o mare sală de bal.

Am fost impresionat în mod special de entuziasmul, energia întreprinzătoare și inițiativa acestor antrenori veniți din universități, colegii și școli superioare și dornici să-și însușească cele mai bune cunoștințe tehnice și metode de antrenament pentru a îmbunătăți procesul de învățare a fotbalului... Ei au organizat o discuție de ansamblu și au prezentat un film de ședințe de antrenament și de demonstrații la care au participat portari de clasă. Antrenorul din Yale a făcut o demonstrație practică în sală cu studenții universității asupra metodelor europene de antrenament pentru controlul individual al balonului... Aceiași studenți m-au ajutat să fac o demonstrație de cîteva metode de pasare a mingii între jucători, reproducînd situații reale de joc... Au avut loc discuții, printre altele, asupra fotbalului profesionist în S.U.A. și asupra relațiilor sale viitoare cu fotbalul universitar și școlar".

ACHIZIȚII SURPRINZĂTOARE

Între timp, emisarii au făcut noi achiziții sau au obținut adeziuni de *principiu. Cîteva cazuri cu devărat surprinzătoare:*

● *Fostul internațional irlandez Danny Blanchflower, devenit — după abandonarea activității ca jucător — radioreporter, a acceptat oferta de a comenta la televiziune meciurile din campionatul ligii nerecunoscute (N.P.S.L.).*

● *Arbitrul peruvian* Yamasaki, *care a condus jocuri în campionatele mondiale din 1962 și 1966, a plecat în S.U.A., unde a semnat un contract cu N.P.S.L.*

● *Internaționalul francez Budzinski, care a jucat recent în meciul Franța—România, a fost foarte tentat de ofertele americane.* „Da — *a recunoscut el* — sînt tentat de aventura americană. Am intenția să examinez situația foarte amănunțit. Ce vreți, sînt profesionist și n-aș vrea să las să-mi scape o ocazie atît de frumoasă".

● Reyes, *unul din cei mai buni fotbaliști mexicani, supranumit în țara sa* „Pele mexican", *a plecat pe neașteptate în S.U.A., unde a semnat un contract cu clubul Los Toros din Los Angeles. Întregul Mexic este scandalizat de gestul lui.*

MOZAIC

Portarul echipei Elveției, Prosperi, într-o intervenție temerară și o atitudine de acrobat.

● Ca urmare a unor declarații polemice făcute după meciul **Internazionale — Roma**, lucru cu desăvîrșire interzis de către federație, **Helenio Herrera** și **Burgnich** au fost deferiți comisiei de disciplină care i-a amendat cu 500 000 și respectiv 100 000 lire.

● **Rudolf Vytlacil**, cunoscutul antrenor cehoslovac care în prezent activează la echipa vieneză Rapid, a primit pentru viitorul sezon mai multe oferte de la echipe din R.F. a Germaniei și S.U.A. pe care deocamdată le-a refuzat.

● Dornic să sprijine pe sportivii din patria sa, celebrul **Eusebio** va putea fi văzut de acum înainte în colțul boxerului mozambican **Antonio Alfaja**, care și el, ca și „perla neagră", activează în Portugalia.

● Contractul lui **Eusebio** cu **Benfica** expiră la sfîrșitul acestui an. Întrebat de o eventuală prelungire, Eusebio a răspuns: **„visul meu este de a juca în Italia".** Să fie oare acest răspuns o anticipare a intențiilor sale?

● Pentru finala cupei Elveției s-a calificat deocamdată **F. C. Lausanne**, învingătoare cu 1—0 asupra lui **F. C. Sion.** Cealaltă finalistă urmează a fi desemnată dintre **F. C. Bâle** și **F. C. Lugano**, al căror prim meci s-a terminat la egalitate, 0—0.

● **Manlio Scopigno**, antrenorul echipei-revelație a campionatului Italiei, **Cagliari**, a fost recent victima unei întîmplări nostime. În timp ce conducea o ședință de pregătire a echipei sale, a fost atacat de... un roi de țînțari care i-a provocat numeroase înțepături pe mîini și pe față încît el a fost nevoit să părăsească terenul, iar antrenamentul să fie continuat de adjunctul său.

● O luptă strînsă se duce în campionatul Angliei între cei mai eficaci jucători. După etapa a 34-a, clasamentul golgeterilor avea următoarea înfățișare: 27 goluri: **Hurst** și **Davies**; 21 goluri: **Tambling**; 20 goluri: **Greaves.**

● Cu puțin timp în urmă, **A. S. Roma** a întîlnit într-un dublu meci pe **Flamengo** (Brazilia). Cele două meciuri au avut loc, primul la San Francisco, iar cel de-al doilea la New York. În primul joc, victoria a revenit echipei italiene cu 2—1, iar cel de-al doilea a luat sfîrșit cu rezultatul de 1—1.

● În urma unui accident suferit într-un joc de campionat, atacantul central portughez **Torres** a fost supus unei operații la genunchi; tot la genunchi, dar în urma accidentului din meciul cu Italia, a fost operat și **Coluna.** Ambii jucători vor fi indisponibili timp de peste două luni.

Întreaga presă sportivă europeană era de părere, că Benfica, cu jucătorii săi excepționali, nu putea pierde cupa. Iar unul dintre ziariștii germani căruia îi plăcea să facă comparații bombastice m-a numit... „jucător atomic".

La prima vedere s-ar părea că viața unui fotbalist este lipsită de griji. În realitate este cu totul altfel. Nu-i mai puțin adevărat că, din întîmplare, ascensiunea mea a fost rapidă, aș putea zice bruscă. Însă puțini știau prețul cu care am obținut-o.

De pildă, prin anii 1962—63 și chiar mai tîrziu, treceau săptămîni întregi în care nu știam nimic altceva decît antrenamentele. Nici un prieten, nici un cinematograf, nici o distracție. Iar meciurile de campionat alternau cu cele internaționale sau cu întîlniri din „C.C.E.".

Deci, o viață obositoare, mult diferită de aceea pe care și-o închipuie, idealizînd spectatorii.

ZIUA FINALEI LA AMSTERDAM

După ce am eliminat pe Austria și F.C. Nürenberg din „C.C.E." sorții ne-au pus în față **echipa engleză Tottenham Hotspur, o adversară foarte dificilă la acea dată.** Era pe atunci o echipă excelentă.

Este drept că la Lisabona am învins cu 3—1, însă avantajul de două goluri ni se părea că nu este suficient pentru returul de la Londra.

Și, într-adevăr, **a trebuit să luptăm pînă la epuizare pentru a ne apăra „zestrea" în fața fotbaliștilor englezi.**

Jucătorii echipei gazdă, puternic încurajați de spectatori, erau decișI să ne învingă. Și au reușit. A fost însă o victorie la limită (2—1) care nu a putut împiedica eliminarea lor din competiție. **Cît de dîrz s-a luptat în acea zi de 5 aprilie 1962! Și cît de scump ne-am vîndut pielea! Pentru noi, rezultatul constituia un triumf, deoarece după 3 ore de fotbal, cuceriserăm dreptul de a disputa finala... și, deci, pașaportul spre Amsterdam.**

Opinia publică sportivă din Portugalia știa că n-am precupețit nici un efort în aceste jocuri.

A doua zi, pe aeroportul din Lisabona, publicul ne-a rezervat o primire cum rar s-a mai întîlnit. Cînd ne-am văzut în fața miilor de suporteri cu steagurile cluburilor din Lisabona, scandînd numele Benfica pînă la răgușire, am avut cea mai frumoasă recompensă care ni s-a acordat vreodată.

★

Zilele premergătoare marii finale erau zile de mari speranțe, atît pentru amatorii de fotbal din Europa, cît și pentru cele două echipe care își disputau cupa: **Benfica și Real Madrid.**

Am fost cantonați într-o localitate liniștită și **am căutat să ne relaxăm fără a uita lucrul cel mai important: MENȚINEREA FORMEI ȘI CONDIȚIEI FIZICE.**

Sosi și ziua cea mare, ziua finalei.

Stadionul Olimpic din Amsterdam era plin pînă la refuz. Galeriile celor două tabere — portugheză și spaniolă — făceau un vacarm de nedescris. Se puteau vedea numeroase steaguri. După tragerea la sorți, intonarea imnurilor, schimbul de fanioane și a nenumăratelor instantanee fotografice, arbitrul olandez **Leo Horne** a fluierat începutul partidei.

În scurt timp s-a putut observa că sîntem în formă excelentă. Balonul circula de la om la om cu o precizie geometrică. După 15 minute de joc, la un contraatac rapid, **Puskaș** a ajuns în apropierea porții lui **Costa Pereira**, a șutat și a deschis scorul. Șase minute mai tîrziu, **Puskaș** l-a surprins din nou pe portarul nostru, înscriind pentru a doua oară, de data aceasta de la distanță.

După al doilea gol, spaniolii au fugit la centrul terenului pentru reluarea jocului. Fețele lor exprimau atîta siguranță, încît nu era greu să citești ce gîndeau: „Nu mai avem probleme, totul este în ordine...".

După 32 de minute, se părea că victoria nu le mai poate scăpa, iar spectatorii așteptau o nouă avalanșă de goluri.

(Va urma)

Traducere de V. BENCOVSCHI

(După versiunea în limba cehă din revista KOPANA)

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ

Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Babocea